

sensei Igor Neemre

Poisikesena proovisin kõiki spordialasid, millega meie kandis tegeldi. Põhikooli lõpus sattusin kergejõustiku treeningusse ja minu meelislaks sai teivashüpe. Ega ma kusagile tippu jõudnud, kuid vabariigi noorte ja üliõpilaste meistrivõistlustel noppisin nii mõnegi medali.

1975.aastal, kui olin Tallinna Pedagoogilise Instituudi (preagu Tallinna Ülikool) teise kursuse tudeng, lõppes mu teivashüppaja karjäär ning astusin instituudi karaterühma, mida juhendas Mart Rossmann.

1977.a. sai minust TPedI karaterühma abitreener ning aasta hiljem, oli mul õigus juhendada juba oma rühma.

Aastatel 1979-1983 osalesin usinalt karatevõistlustel, võites nii mõnegi suurvõistluse.

1984. aastal, mil keelati karate NSVL-is, lõpetasin võistlemise ja minust sai karatetreener spordiühingus „Dünamo“.

Selleks, et arendada Eestis Wado-ryu Karated, asutasin samal, 1984-1 aastal, Spordiklubi Koidu.

1989.a. olin taasloodud Eesti Karate Liidu juhatuse esimees. (EkaL loodi 1989.a., 29.aprillil)

1990.a. juunis määrati mind Eesti karatekoondise treeneriks.

1993 ja 1994 a. juhendasin Eesti koondislasi Euroopa meistrivõistlustel, Prahas ja Birminghamis.

Wado-ryu karate klubide ühendamiseks sai asutatud Eesti Karate-Do Wado-ryu Selts. (04.07.1991) ning Karateklubi Wado (16.07.1998)

Aastatel 2001-2010 saavutasid minu õpilased hulganisti medaleid Euroopa Wadokai karika-meistrivõistlustel.

11. 11.2001.a omistati mulle Wadokai Karate 3.dan.

Olenemata sellest, et olen pensionil, juhendan karate ja rolipalli treeninguid Järva-Jaanis, Aravetel ja Roosna –Allikul.

„ Kui oled valinud oma tee, siis käi see lõpuni“